

گهوه گان. ئیوه شاپه ئی ده رگای خود این!!

محمد امین پنجوینی

نەندیشەو خەیاڵتدا وا حەمەرمەشی لەبەرچاوی دیت و دەروا بە خوشییەو نوقل و خورمائی دیاری بەکە ئی ئومردمگری. خاتو ئیسافی خیزانیشی خەریکی جینگە راخستن و سەماویری و مرشەوی ئی هیناومەتە گیزەو بەدەم ئەم نیشانەو گول و ریحانەکانی سەر بانیزمکە ئاودەدا، لالو و مەیری هاتەو چۆن بە هەرزەمکاری دمجووە کۆلانەکە ئی مائی ئیساف و ئەویش ریحانە رمشە ئی بۆ هەل ئەدا و مەکو پلنگ ئە ئی قۆزتە و مەوه ناسە یەکی هەلکیشاو سەریکی بۆ لەقاندو. ئای دوتیا ئای زمانە کە وفات بۆ کەس نیە. لالو هەمیشە دلی بەوە خوش بوو کە ئەومندە ئی چاکە لەگەڵ خەلکە ئی دا کردووە ئەومندە لایان بەرینزو خوشەو یستە، بۆیە خۆی زۆر بە بەختەو وەر دەرانی و لەبەرچاویش بوو کە حەمەرمەش سەپەنی گەورە دەبی و جینگە ئی خۆی دمرگرتەو لە دەریای ئەم خەیاڵاتانە دا بوو، مابوو بگاتە ئاودەمی لەغاوگیرمکە. سەپیریکی کرد ماینە کویت هەردوو گۆئی قووت کردۆتەو مەنەرە کورکە یەکی کردو پرمە یەکی لیداو ئینجا وەک کیژ حیلانندی. لالو ویستی باش دیکە ئی ناو لەغاوگیرمکە بدو سەرنجی ئەم لاو ئەولای کردو لە پەرسە ی گوللە یەک لەشانی چەپەو هات و لەسەر پەشتی ماینە کویت بەرپەووە ئینجا دوو زرتە بۆز بە ئەسپایی لەغاوی ماینە کە یان گرت و رایانکیشاو کەوتە رووت کردنەو، لالو هەرچی پەیی بوو هەموویان چەپلاو کرد لە خورجی خویان نا. پاشان (ئەلەکە) بە (وێلەکە) وێ: با بە تەواوی ساردی بکەنەو. لالو هوشی و مەرهاتەو گوتی: هەرچیم هەیه ببین ئەومش ماینە کویت ئیتر بۆ دمرکۆژن، خو من ئیوه ناناسم. برون و بەجیم بیلن! لەم قسانە دا بوو (ئەلەکە) فیشەکیکی تری لیدو! لالو هەر ئەومندە فریا کەوت شایەتەمانی هینا و چاویکی گێرا

لالو خواکەرم پیاویکی گە ئی ماقول و خانەدان و پیاوانە بوو، هەموو ئاواپی سویندیان بەسەری دمجوورد. ئەویش و مەکو باوکیکی دلسۆز شانی دا بوو بەرەمەو و گیروگرفت و گیرمە و کیشە ئی خەلکە و قەت نکولی نەدمکرد لە بەدەنگە و مچوونی ئی قەوماوان و کاروباری هەموو لایەکەو. لالو کە ئەهات بۆ شار. سواری ماینە کویت ئەبوو فەقە یانە ئی بەسەر شانی دا شوڕ ئەکردەو، خەنجەری مسوما ئی لەبەر پەشتینی دەرناو مشکو جامانە ئی تیکە لاو ئەکرد گولنگە ئی بە سیم هەلبەستراوی ئی بەر ئەدا یەو تەخت و رمختی ماینە کویت و رازا بوو کە ئەکەوتە رێ ئەت و ت رمختی رۆستە می زالە. بە ئی لالو هەموو پۆزانی هەینی ئەهات بۆ شار، بۆ نوێزی جومە عە. لەشاریش هەند ئی کەل پەلی دەرکری بۆ مال و مندالەکە ئی بۆیوی دیومخان. چونکە دیومخانەکە ئی لالو بوو مە جینگە ئی غەریبان و رییوارانی ئەو ناوچە یە. لەبەر ئەو ئی گوندەمکە ئی لالو خواکەرم کەوتەو چەقی رینگە ئی ئەو هەرمە. هەرکە سێ بەوئاودا گۆزەری بکردایە لە دیومخانەکە ئی لالو لەنگەری ئەگرت.

کاکەرمش کورە گەورە ئی لالو یەو تازە مێردمندالەو هەرکە لالو لە مال دەرئەچوو ئەویش سەرگۆیسەوانە ئی بانیزە ئی دیومخانەکە ئی ئەگرت هەتا باوکی ئەهاتەو چونکە وای فیر کردبوو کە لەشار ئەهاتەو هیچ کات پەیی دیاری نەدمبوو هونگری خۆی کردبوو. ئەوا عەسریکی دەرنگەو سنیەرمکان ملیان شوڕ کردۆتەو پۆ سەر ملو و سەر کلوان و وەرمزیش بەهاریکی تەرو بڕو پاراو. دنیا هەمووی و مەکو بوو رازاوەتەو، ئەم چیاو دۆلی کوردستانە بەهشتیکی راستەقینە یە.

لالو بەرمو گوندەمکە ئی خۆی کەوتۆتە رێی لە گیزاوی

بینی وا دوو کهو به رانبری چینه نه کهن، رووی کرده که و مکان و وتی: ئیوه که و مکان شایه تی به ر قایی هه قی ته عالا بن، وا نه م دوو چه ته یه منیان کوشت: که و مکان ئیوه شاهیدی روژی قیامت بن!! ئیتر لالو هه ناسه سارد بوو له مله ی له غاوگیر سه ری نایه وه.. بو به یانی ئاواپی لالو بوو به روژی حه شر بوو به و روژه ی (سیاوه ش) تیا کوژرا. کوژوکال ته رمی لالویان هیناو له بهر دهرگای مزگهوت دایان نا.

روژهات و روژچوو کاکه رمش کوری لالو که و ره بوو ئیسته هه رزه کاره و دلی به دونیا خو شه و مخو که و توه، خه ریکه جینگه ی باوکی ده گریته وه به لام نه وه ی له دلی دهرناچی و بوته گری کویره و شه و روژ بیر ی له ده کاته وه نه و میه کی باوکی کوشت و چون توله ی بکاته وه؟ نه م مه سه له ی توله سه ندنه وه ئارام و ئوقره ی لی بریوه و هه راسانی کردبوو، له لایه کی تریشه وه جوانی و شوخی مه نیژه ی کچی کوخا (مه نوچه ر) گیزی کردبوو و مکو سوئسکه هه ر به کولانی مالی کوخادا هه زاره ی نه کرد. روژیک (نه و لا ی، کوری کوخا لی هاته قسه و گوتی: حه مه رمش نه زانم نه م هات و چه یه ت له چه؟ و ده ورو خولی مه نیژه مه ده، تو نه که ر راست نه که ی پیای.. بر و توله ی باوکت بکه ره وه!

نه م قسه یه ی (نه و لا ی) و مکو تیرونه شته ر دلی کاکه رمش سمی و نه و شه وه هتا به یانی پیوه نه تلایه وه، به هه رده انه چه رمیه ک بوو روژی لی بوو و موه به یانی چه سه ریگه ی کانی.. و مکو دارچنار چه قی هتا روژی مه نیژی لی هه له ات و لی نزیک بوو حالی مه سه له ی بو گیرایه وه. ئینجا له سه ر نه وه پیک هاتن که هه ردووکیان (هه لین)! کاکه رمش که رایه وه مالی و رازونیازی دلی خو ی بو دایکی هه لریشت و ده سته دایکی ماچ کرد و که ردن نازای لی کرد به دلنکی بهر له ئاوات و داخه وه له مال هاته ده ری و چه و جی ژوان و مه غریباننکی درهنگ مانگی پوی مه نیژی دی و پیکه وه بهر مه مه د سه لوات پویان کرده دهشت و دۆل و کویو چیا.. چه ند شه و روژی رویشتن چه ند فرسه قیان بری هتا له سه ر کانی و ئاواو میگی له تکه ریان گرت و کوخیکیان بو خو یان دروست کرد، دیاره (هه ر ده و نه نه بی به دار) نه وانیش ورده ورده بوونه مال و ئاوه دانی هتا وای لی هات خه لکی له

دهوریان کوژونه و موه بوونه دی یه کی گه و ره. کاکه رمش و مکو باوکی بوو ده م راستی ئاواپی، بوو یه که پیای و ماقولی دی یه که.. دیوه خانی کاکه رمش بوو مه لیه ندی ریپواران و لیقه و ماوان. روژهات و روژچوو.. ئیوارمیه ک کاکه رمش له سه ر بانیزه ی دیوانی و مستا بوو کوریکال دهوریان دابو، چاوکی بو دوور ئاواپی هه لخصت سهیری کرد و دوو ریپوار به ره ولای نه مان دین، ده ستووری داو گوتی: نه و زه لامانه بانگ کهن و بیان بهن بو دیوه خان (هه موو کاتی کاتی خواجه) ئیواره پاش نویژی چه و نه دیوه خان نان هات نان چ نان؟! هه ر سینی و به ره و لای میوان ده چی، هه موو ده وریه ک برنج که و یکی سووره و مکراری له سه ره و له بهر ده م زه لامه کانه دا دا نراوه.. زه لامه کان هه ر نه و منده میان خو ش بوو چاو یان به (که و ی، سووره و مکرار و که و ت ده ستیان کرد به قاقای پیکه نین!! کاکه رمش له م حاله سه ری سووره و ماو گوتی: نه ری براینه بو پیکه نه ن؟ چ عیب و عاری هه یه له گوژی. وتیان: نه خیر مه سه له عیب و عاری نه، مه سه له نه و میه کاک ی خو م زه ماننکی زور زور زو تو له وانه یه بیرت نه یه ت له له غاوگیره ی نه و دیو پیای و یکمان رووت کرد و موه کوشتمان ناوی (خواکه رم) بوو.. نه و منده بی نه قل بوو، له کاتی گیان دهرچونیا سهیری کرد دوو که و چینه ده کهن نه ویش هه ر نه و منده ی پیکرا وتی:

که و مکان ئیوه شایه ت بن و نه م دوو چه ته یه منیان کوشت ئاخه توو خوا که و قه ت بووه به شاهید؟ به قاقای پیکه نینه وه ده ستیان کرد به گوشت که و خواردن.. کاکه رمشیش به نه سپایی چه و نه ژووری و برنه وه کو لی باوکی لی سیخناخ کرد له فیشه ک و هه ردوو زه لامی سارد کرد و موه هه ناسه یه کی هه لکیشا و رووی کرده ئاسمان و گوتی: به خوا که و مکان شایه تی چاک و راستگو بوون. شایه تی هه ق هه روا نه بی، ئیتر کاکه رمش و مه نیژ ته رمه کان یان له سه ر پشتی ماین و نه سپه کان یان ناو پویان کرد و مه دی یه که ی لالو خواکه رم. هه موو ئاواپی هاتن به پیریانه وه بوو شایی و زه ماوه ند شایه تی که ویش بووه داستانی سه ر زاری خه لکی.

